

Ο λόγος για... λογοκλοπή

Και πώς έπεσε θύμα της υποψήφιος καθηγητής την Ελλάδα που τώρα διαπρέπει στη Μελβούρνη

ΤΗΣ ΔΙΩΡΟΘΕΑΣ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ
dorothyhatzopoulou@gmail.com

«Όπου και να ταξιδέψω η Ελλάδα με πληγώνει» είχε πει ο μεγάριος Νομοποιός τας ποιητής μας Γ. Σεφέρης και αν είχε ταξιδέψει στην Θεσσαλονίκη και είχε δει τα δύσα διαδραματίζονται σε ένα από τα μεγαλύτερα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (ΑΕΙ) της Β. Ελλάδας, σίγουρα θα είχε πληγωθεί πολύ, όπως και εμείς άπλυστε με την ιστορία των υποψήφιους καθηγητή A. P. (πλέον κάτοικου Μελβούρνης και διευθυντή προγράμματος γνωστού Πανεπιστημίου) που αναζητά δικαίωση εδώ και οκτώ χρόνια από μία ανύπαρκτη Ελληνική δικαιοσύνη και ευθίζει από ένα σύστημα διαφθοράς. Ας πάρουμε τα πράγματα όμως από την αρχή. Η ιστορία ξεκινά τον Φεβρουάριο του 2005 όταν δύο υποψήφιοι κάνουν αίτηση για την ίδια θέση αναπληρωτή καθηγητή, ο ένας (A.P.) παλαιός φοιτητής του συγκεκριμένου ΑΕΙ με υποτροφίες και διδακτορικό από Πανεπιστήμια της Αμερικής και της Αυστραλίας, διευθυντής Τμήματος Μενάδιου Πανεπιστημίου της Βρετανίας, και ο άλλος επίκουρος καθηγητής τότε του συγκεκριμένου ΑΕΙ (δημ. εσωτερικός υποψήφιος). Κατά τη διαδικασία εκλογής ο υποψήφιος A. P. (τα στοιχεία του οποίου είναι στη διάθεση του «Ν. Κ.») ανακαλύπτει έκπληκτός ότι η δική του πτυχιακή εργασία περιλαμβάνεται στο βιογραφικό του επίκουρου καθηγητή ως ανακοίνωση σε συνέδριο, χωρίς όμως καμία αναφορά στον ίδιο ως συγγραφέα. «Η αντιγραφή ήταν ξεκάθαρη, είχαν μεταφερθεί αυτούσια ακόμα και τα ίδια

κατά τη διαδικασία εκλογής, ο επίκουρος καθηγητής αποδέχτηκε τη πλογοκλοπή, ενώ οι εκλέκτορες ανακάλυψαν και άλλες αντιγραφές και διπλότυπες εργασίες. Υστερά από δύο αναπομένες και επαναληφθεὶς της διαδικασίας της εκλογής για τυπικούς λόγους, η πλειοψηφία των συναδέλφων του υπερψήφισαν τον εσωτερικό υποψήφιο, παραβλέποντας τη σαφή αναφορά του νόμου στο ίθος των υποψηφίων μελών ΔΕΠ (Διδακτικού Επιστημονικού Προσωπικού).

Παρά τις δηπήσεις του πρώην Υπουργού Παιδείας «Η πλογοκλοπή αποτελεί ακραία παράβαση των κανόνων ακαδημαϊκής δεοντολογίας και ποικίλης που θέγουν τον πυρήνα των χαρακτηριστικών του ακαδημαϊκού δασκάλου και πρέπει να τιμωρείται με τρόπους που να μην αφήνουν περιθώρια», οι διαμαρτυρίες του A.P. προς όπεις τις κατευθύνσεις στάθηκαν άκαρπες. Η αντιμετώπιση καταγγελιών πλογοκλοπής στην Ελλάδα είναι κάθε όλο από την ενδεδειγμένη από τον Κώδικα Ακαδημαϊκής Δεοντολογίας, τις κείμενες διάταξεις του Πρότυπου γενικού κανονισμού των ΑΕΙ και της νομοθεσίας. Όπα τα όργανα τού Πανεπιστημίου και του Υπουργείου Παιδείας συγκάλυψαν επί πέντε και πλέον έτη τις παρατυίες, με τη δικαιολογία της «συνεκτίμησης» των προσόντων κατά την εκλογή.

Μόνον μετά τις επανειλημμένες υποδείξεις του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης κ. Λ. Ρακτζή για πειθαρχική δίωξη των υπευθύνων από την διοίκηση του Πανεπιστημίου, μία διαδικασία πήγων ημερών σε οιαδήποτε άλλη χώρα, στην Ελλάδα ο Πρύτανης αποφάσισε ώστε από πολυτέλεια να δώσει

μειετήσει τα στοιχεία και στη συνέχεια να απαλλάξει τους συναδέλφους καθηγητές, καθώς αντίθετα με τον Γεν. Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, έκρινε ότι ...οι εξηγήσεις που δόθηκαν ήταν ικανοποιητικές και δεν συνέτρεχε λόγος άσκησης πειθαρχικής δίωξης! Η ανεπαρκής αντιμετώπιση όμως μίας τέτοιας ποθικά απαράδεκτης και παράνομης πράξης οδήγησε τον A.P. να στραφεί στη δικαιούντων όπου κατήγγειλε τον (πλέον) αναπληρωτή καθηγητή, τους συναδέλφους του εισηγητές που παρέβρεψαν τις παρατυίες, αλλά και τον πρόεδρο του τμήματος του ΑΕΙ.

Φαίνεται όμως ότι η οιοφάνερη συγκάλυψη, συναδελφική απληπλεγγύη, αδιαφάνεια και αναξιοκρατία (να μην αναφέρουμε καν τα κομματικά ομαδικά συμφέροντα) που επικρατούν στην ελληνική πανεπιστημιακή κοινότητα διαφέγγουν και της Ελληνικής Δικαιοσύνης. Η μακρόχρονη, φθοροποιός και ποινιέριδη διαδικασία της δικαιώσης του θιγόμενου A.P. από την Ελληνική Δικαιοσύνη αποδείχθηκε επίπιδα φρούδα και στην πρόσφατη έκδίκαση της υπόθεσης στις 29 Μαρτίου, Πλημμελειοδίκειο της θεσσαλονίκης αθώωσε τα τέσσερα μέλη ΔΕΠ και τους δύο πρώην πρέδρους του Τμήματος από τις κατηγορίες (κληρονόμησης πνευματικής ιδιοκτησίας, παράβαση καθήκοντος κατ' εξακολούθηση, υφαρπαγή ψευδούς βεβαίωσης), παραβλέποντας και την ομοιότητα των κειμένων αλλά και τις καταγγεγραμμένες στα πρακτικά της εκλογής ομοιοτύπες των κατηγορουμένων. «Ο επίκουρος καθηγητής είχε μάρτυρες υπερσπίσης όπως το Τμήμα, αλλά και τον πρώην πρύτανη - ο οποίος

προσήπλευ να βοηθήσει το συνάδελφο. Δυστυχώς οι ακέραιοι καθηγητές, που δεν είναι πολλοί, φοβούνται να καταθέσουν κατά των διεφθαρμένων αναφέρει ο Α.Ρ. Για του πάγου το απήθες, μόνο ένας θαρραλέος (γιατί θα αντιμετωπίσει το μένος των υποθοίπων) κατέθεσε ως μάρτυρας κατηγορίας στην εκδίκαση της υπόθεσης.

Η ιστορία όμως δεν τελειώνει εδώ. Ο πρόσφατα αθωωθείς πρώην κατηγορούμενος για πλογοκλοπή δε, έχει κάνει και μίνυση για συκοφαντική δυσφήμιση κατά του καταγγέλλοντα ζητώντας αποζημίωση 100.000 ευρώ! Αυτή είναι η τύχη ποιόν κάποιου που προσπαθεί να διορθώσει τα πρόγματα στην Ελλάδα, να βράσεται ο ίδιος δακτυλοδεικτούμενος, ταπεινωμένος, ψυχικό εξαθλιωμένος, αγανακτισμένος, ξενιτεμένος, πθικά απαξιωμένος, εξοστρακισμένος.. αλλά και κατηγορούμενος! Ο εισαγγελέας άσκησε έφεση κατά της απόφασης για την αθώωση του πλογοκλόπου καθηγητή και την ίδια της υπόθεσης θα ξαναδικαστεί σε δύο με τρία χρόνια, που σημαίνει ότι η ταπεινωση, η ψυχική οδύνη απλά και τα ποιητών χιτιάδων ευρώ έξοδα συνεχίζονται για τον A.P. στην άνιση (ως τώρα) μάχη Δαβίδ-καθηγητή εναντίον Γοριάθ - πανεπιστημιακού κατεστημένου.

«Δεν είμαι ο μόνος» καταπίνει ο Δρ. A.P. «Γνωρίζω δεκάδες παρόμοιες ιστορίες συναδέλφων, οι οποίοι θεωρήθηκαν μη ικανοί (σε σχέση με τους ημέτερους εσωτερικούς υποψήφιους) να εκπλεγούν στα σχετικά τμήματα του Ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και αναγκάστηκαν να ξενιτευτούν, προσφέροντας σήμερα τις γνώσεις τους σε πανεπιστήμια... με πιγότερες απαιτήσεις - όπως αυτό του Μαρβαρίδη